

GYÓZI CÉRNÁVAL

A halál varrja fel
a gyászhuszárok fekete kabátjára
a vitézkötést. Nélküle bezárna a virágüzlet
a temető mellett. Ő ad ösztöndíjat azoknak,
akik beiratkoznak a virágkertészeti szakra.
Kenyeres munkahelyet, megélhetést ad ő
a koszorúkészítőknek is.
Ő tanítja szépírássra azokat,
akik megírják a végbúcsú szavait...

Ha ő nem volna, hová mennének fel
a felmenőink? Lábtól hálnának
a szalmazsákokon, heverésznének
a barmok előtt az istállókban.
A temetkezési vállalat is csődöt mondana.
A koporsókészítő magára húzhatná
a koporsó fedelét...

Ha a halál nem volna,
megállana a halottas menet, illetve
el sem indulna. A templom mindig tele lenne
hívekkel, a temető pedig üresen maradna.
Ha a halál nem volna, vajon lehetne
betegség? A bölcsek szerint ugyanis
a betegség oka a halál, vagyis a betegség
csupán okozat. Ha nincs halál, hát nincs betegség,
s akkor vajon melyik orvos mondhatná el:
a betegekben, a betegekiből,
a betegekért élek!

Ha a halál nem volna,
kimenne divatból a születés is. Miért szüless meg,

ha semmi esélyed sincs a meghalásra?
És majd hogyan támadjon fel az, aki meg sem halt?

Hát sorolhatnám tovább a nyomós
érveket el egészen addig, hogy
a halál nélkül itt az élet teljesen
bogra futna...

A halál varrja fel
a gyászhuszárok fekete kabátjára
a vitézkötést. Győzi cérnával...

2018

PENELOPÉ

ÁTIRAT KAVAFISZ ÉS RITSZOSZ UTÁN

Árvaságomat, magányomat, elhagyottságomat,
özvegységemet szőttem a szőttesembe az esztendőök során.
Árvaság-csík, magányosság-csík, elhagyatottság-csík,
fájdalom-csík, bánat-csík, keserűség-csík...
Szőttem, tekertem és gondoltam,
egyszer majd véget ér.

Nem gondoltam arra,
hogy egyszer visszatérsz, te vén gazember!
Délceg, szép szál férfiként indultál útra.
Hajtott valami nyugtalanság, kalandvágy.
Ki akartad próbálni magadat vízen és szárazon.
Hát kipróbáltad, tapasztaltál, tanultál!
Bölcsőbb lettél? Aligha, hisz visszatérvén
csupán megkoronáztad eddigi disznóságaidat:
lenyiláztad, kinyírtad a kérőket!

A saját halottaimnak tekintem őket.
Téged minek tekintselek?
Elmentél, cserbenhagytál,
majd visszatértél, hogy túsul ejtsél...
Bár lennél legalább a tékozló fiú, ki térdre hull,
és bocsánatot kér. De te nem! Elhagytál, és visszatértél,
hogy gyilkosként vegyél vissza...

Kár volt elindulnod, és kár volt visszatérned.
Maradtál volna ott, ahol eltelt az ifjúságod!

Egyedül voltam és egyedül maradok.
A türelmem s a fonalam elfogyott...

2018. február 15.

RONGY

Ez a rongy nincs még elrongyolódva teljesen.
Ezzel a ronggyal még jól fel lehet törülni
a folyosót, a lépcsőházat, az előszobát,
a konyhát, a fürdőszobát, az erkélyt.
Ez a rongy még jó rongy, használható.
Miért kellene eldobni, lecserélni?

Ez a rongy nincs még elrongyolódva teljesen.
Persze, ki lehetne cserélni, van ahonnan:
a kuka mellé naponta kirakják a használt ruhákat,
lomtalanításkor tele a hely rongyokkal.
Vagyis van rongy döggivel!

Most, hogy tavaszodik, a koldusok
a parkban a bokrok közé dobálják
a feleslegessé vált gönceiket. Kapnak helyette
könnyű, tavaszi ruhát a Jótékonyágtól...
Van rongy rogyásig!

Ez a rongy, amivel feltöröljük
a lépcsőházat, a folyosót, az előszobát,
még nem rongyolódott el eléggé.
Mert vigyáztunk rá, mert megkíméltük!
De mert van rongy döggivel, rogyásig,
miért ne cserélnők le újabbra, mielőtt
mi magunk is teljesen lerongyolódnánk?

2018. április 20.

HAJ

Már születésem előtt nőtt a hajam ha meghalok nőni fog tovább
ami megtermett a fejemen amit lenyírtak róla hetven éven át
zsákokban állhatna a padláson vagy a csűrben
mint a gyapjú a juhos gazdáknál

valamikor gyermekkoromban a szomszédunk nyírt meg
a homlokom és a nyakam között a két fülem között most is
érezem a hajnyírógép hűvösét most is hallom a hajnyírógép
kecetelesét csikófrizura volt akkoriban a divat első áldozáskor
bérmáláskor ilyet viseltem később kamaszként középiskolásként
már sörényt hordtam Csíkszentmártonban a hajdani
járásszékhelyen
fungált még mondhatni virágzott a borbélyműhely
lépcsőfeljárattal a főút felől az ajtó felett sárgaréz tányért
lóbált a szél ide járt nyiratkozni a hetivásár végén
az aki eladta a lovát a tehenét az ökrét
megvetette a hátát a borbélyszékben
majd megszépülve megadjuosztálva indult haza
napokig kísérte őt a pacsuliszag amikor elment
a templomba amikor bement a bodegába

hanem a borbély
hogy tetszik parancsolni kérdezte előzékenyen

úriember volt kicsit köpcös kicsit teltkarcsú
mint Döbrögi a Ludas Matyiban mint Harai aki a papi lak
udvarán

marhákat vásárolt fel a rajon a magyar autonóm tartomány
a népköztársaság éveiben Dézsi György idején –
Nagy Árpí így hívták a borbélyt divatos frizurát nyírt nekünk
igyekezett lépést tartani a fejekkel már négy esztendeje
működött a középiskola a líceum a reál szak
hanem azért volt érzékünk a humánhoz is
ingó firma mondtuk és fingó írma feleltük rá
nagy árpi nagy árpi nagy árpi mondtuk határozottan
pinagyár pinagyár pinagyár feleltük rá büszkén
oda jártunk nyiratkozni négy esztendeig ezalatt
kezdett benőni a fejünk lágya és egyre inkább
elhatalmasodott rajtunk az érettség utáni vágy

akkoriban láttam egy filmet a maffiáról egy embernek a kezébe
pisztolyt nyomtak összecsomagolták repülőre tették
átrepülte az óceánt egy városban egy borbélyműhely előtt megállt
a borbély azonnal úgy fordította a borbélyszéket
hogy a lövés biztos legyen a pisztoly eldőrdült a gyilkost
pedig nemsokára vitte a repülő vissza oda ahonnan hozta

nyiratkozáskor később mindig ez a film jutott az eszembe
amikor a borbély a fenőszíjon csattogtatta a borotváját
hanem engem immár a feleségem nyír kopaszra
jó volna egy forgószék de nincsen
a fenekemen forgolódom jobbra-balra a hokedlin
kifényesedett már fenekemen a nadrág

manapság nem működnek a fodrászatok vidéken
nagyjából csődbe mentek a vidéki fodrászatok
ezért aztán ma már errefelé sok a szőrös ember

manapság nagyjából már otthon nyírják meg az embert
ma már villamos nyírógépekkel rendelkeznek
a nők a feleségek éles szerszámokkal késekkel

pinagvár mondom és eltűnődöm hátralévő életemben
már mindig kopasz leszek már zsákoslággá állhatna
hetven esztendő hajtermése a padláson vagy a csűrben
de nem maradt semmi a fejem után
csak az a hajtincs amit anyám levágott amikor megszülettem
ott hányódik valahol egy fiókban olyan mint Dalí félbajusza
amikor este csíkos pizsamában kopaszon az ágyba bújok
eszembe jut ha meghalok egy darabig a föld alatt
még zavartalanul kinő a fejem a haj

2018. május 15.